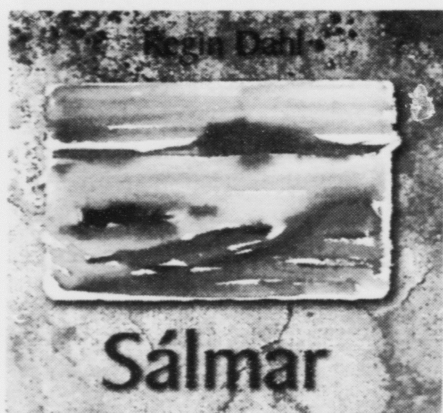

Regin Dahl

Hann er har sum sólin brandar,
men hann er eisini har, tá ið tað
brýtur á lágni, tá ið himmal
og hav standa í einum

Ein gregoriansk, gotisk fløga er greidd úr hondum. Ein gongustjørna úr melðrum av fløgutónleiki. Góðaráð bleiktrar á tónahiminum og leiftrar við einum forn boðskapi, ið nertur við eina trá, sum vit kenna úr instu sál okkara.

Tú ert undir teimum gomlu bitunum. Maðurin letur notur og kvistar dansa fyrri tær í einum gotiskum búna, sum rættir sínar hendur móti teimum ævigu hæddunum, hóast tú ert undir lágari lón. Tann einkli stíllurin sveimar ímillum súlur og sperrur í livrunnum ljósi ovast uppi í tí gotiska kirkjurúminum. Dustið av heimsins hal-koytum ger ljósið livandi ímillum rivjabeinasperrurnar. Sangurin flakkar í tí stóra kirkjurúminum og dustið darrar av skjaldramynstri í lögum Regin Dahls. Ikki er maðurin spiltur í lögum sínum av sniði, sum fjarar og fløðir í nýmótans búna á tónahiminum. Nei, hann er ein gongustjørna, sum er til skjals her og nú. Hann hevur livandi ljós við sær, ein skyggjandi, eldgamla brand úr teimum ystu rúmdum, har Várharra við síni øgiliga rødd hevur skapað gamalt grót. Hetta er bert eitt fjallamál av teimum minstu steinpirrunum úr hansara hond, sum eisini finnast her á jørð og í lögum Regin Dahls.

Tú mást vera einsamallur við tónleiki hansara. Tú mást lata frið koma yvir teg og lurta eftir honum við myndum frá tí farna. Drátt á Kamarshellu, sjarrandi ljóði av flóðini summarkvöld eftir heitan dag, har feitur sjógvur ballar upp-turkað gjar av dagsins sól-

argeislum við sjóvarrond við mildum ljóði, sum øll elska, sum tú altíð vendir aftur til og sær taran við vörnum sínum syngja stum forn lög. Í hesum ljóði er Regin Dahl. Hann er har sum sólin brandar, men hann er eisini har, tá ið tað brýtur á lágni, tá ið himmal og hav standa í einum.

Hesin gregorianski, gotiski listamaðurin eigur ljóð av bylgjum, sum koma úr havi uttast við og leggja seg til hvíldar í tónum, orðum, fraseringum og myndum innast við fjørkleitt. Tú eigur hetta. Hetta er títt. Eitt dism av gregorianskum-kanska ikki so lítið er í hesum. Tú hoyrir sálmen Magnussar (Magnus hymnan) fyrri tær. Hann er jú hiðani frá norðurlendskum jørðildi, millum Orknoyoyggjarnar, Hetland, Ísland, Føroyar og Vesturnoregi, og er ímillum elstu rit um fleiri-røddaðan sang (niðurskrivað ár 1280 og er frá uml. 1140). Tú hoyrir íslandsk-an tvisong fyrri tær, tú hoyrir kvæðini fyrri tær, kingsangin og skjaldrini. Tú hómar fólk, sum hava sitið millum fjalla og sungið undir síni egnu lón og droymt um betri sømdir her á Guðs grønu jørð, men fingur bert ein tungan kross at bera í sakni og súti, í longslí og tráan. Teimum longdist eftir ljósi og teimum ævigu hæddunum.

Tað var bert Várharra, sum kundi geva teimum hetta, og tí var innarligi sangur teirra tóni av tí insti í menskjasáluni, og tað er tað gregorianska eisini. Tað fylgir hjartatrymuni. Nærri kanst tú ikki koma. Har er Regin Dahl.

Frits Johannesen

Hitt gandaða lyklarholið

Klaksvíkar Sjonleikarfelag er nú aftur á palli. Hesu ferð er tað barna- og familjuleikurin »Tað gandaða lyklarholið«.

21 leikarar eru við í leikinum. 18 teirra eru børn í aldrinum 9 til 14 ár. Børnini hava øll verið á dramaskiði, sum Klaksvíkar Sjonleikarfelag tók stig til í heyst við Sonju Schneider sum dramaskiðleiðara.

Sannur ævintýrdámar er á pallinum, og nógv er gørt burtur úr bæði búnum og palli.

Og »Tað gandaða lyklarholið« er ein sannur ævintýrklassikari. Høvuðspersónurin er Sörin, ið ikki er so ófóruvur í skúlanum, men tá ið hann fer í læru sum lásasmíður, gerst hann hin besti. Ein dagin verður lykilin til skattkamar kongsins burtur, og tá eru boð eftir Sörini at gera nýggjan lykíl, men - lyklarholið er gandað.....

Bente Koch hevur skrivað leikin, Ashbjørn Límaklett og P. J. Sigvardsen hevur týtt, og Hanus Bærntsen hevur umsett sangirnar. Niklas Heri Jákupson og Ingi Olsen hava gjørt lög og tónleik til leikin og umskrivað fleiri av sangunum. Egi Dam hevur leikstjórnað.

Leikurin verður spældur í Atlantis leygar-dagin kl. 17 og 19 og sunnudagin kl. 16 og 18.

Upp gleðist allir

kv 72

Upp, gleðist allir, gleðist nú, og lat við fagnaði og trú í

Guð okkum gleðast, tí Jesus hann er nú so nær, og

vil, tí øll hann hevur kær, í manna hold vart klæðast.

2.

Burt sít úr øllum hjørtum nú!
Kom heilög gleði, so i trú
vit Jesus kunnu fagna
við bøn og tók av hjartans grund,
tá trygd skal eiga lív og lund
og lov, sum ei skal tagna.

3.

Guð, lat tín frið, sum hægri er,
enn mannavit kann fata her,
vårt hjarta so væl varða
í Jesusi, at okkum hjá
tann jolagleði finnast má,
sum aldri burt skal fara!

J. L'vél týddi